

25.5.48, יום ג'.

שלמה אחר לצאת. ובחמש בבוקר היו קרבות בלטרון.
בשבע וחצי ביקשו סיוע מהאוויר, - טור של הלגיון מתקדם
לקראת זרעין וכנראה מתכוונים לעפולה. - הלילה תקפנו
(נבעתי ואצל) את רמלה. כעסק הירדן הוטב מצבנו. נמצא
עוד טור ששיב סביב נשר.

- בא - המפקד של יד-מרדכי עם הפצועים במשוריינים
(18 פצועים) (היו גם 22 הרוגים - לאויב 300 הרוגים).
הנקודה מוקפת כפרים ערבים פקוד ועוד. חולשת על כביש עזה
ח"א, היו בנקודה 210 בוגרים (לרבות נשים). רק לפני שבוע
הוצאו הילדים. הובטחה להם תגבורת - ולא נשלחה. המטה רימה
אותם (מחיתי נגד ביטוי זה והוכחתי לו שלפי דבריו עצמו לא
היתה רמאות) - ולדברי חברים שלהם שהיו בסטלינגרד אין דמיון
כלל מה שעבר עליהם ומה שהיה בסטלינגרד. ביום א' עזבו -
ולא ישובו.

- דוליק וחי ישכרוב: בא ון לר. הוא מוכן להשאיל
לנו דקוטה, ואם תישמד - לא נצטרך לשלם. אם חשאר עד אחרי
המלחמה נשיב אותה. הוא הביא גם חומר בנין ופלדה ומזון
ומציע למסור לנו בתנאי שנשלם 20% במזומנים מיד, השאר בעוד
שנה. יש אתו טייס מומחה, והם רוצים לקחת חי לאירופה
ואמריקה לקנות 20 טפיטפייר (כ"א 15.000 דולר) ושני אווירוני
מסא כ"א 40.000 \$. חי חושש לנסוע כי המצב הפנימי בחיל -
האוויר לא טוב. דרשתי שיסע, כי אין להחמיץ כל אפשרות של

./.

רכישת ספיטס'ייר.

- הזמנתי ישיבה מיוחדת של הממשלה לדון על המצב החדש שנוצר לרגל החלטת מועצת הבטחון לדחות שעת הפוגה ליומים לפי דרישת הערבים. לפי ידיעות מהימנות נעשה הדבר בעצת האנגלים מחוץ הנחה שבינתיים חיפול ירושלים. בתנאים אלה אין לדעתי לקבל הפוגה. שלחנו טלגרמה למועצת הבטחון שהחלטתנו על הפוגה הייתה מחוץ ציוח למועצת הבטחון, דחית הדבר לפי דרישת הערבים והמזימה הכרוכה בדחיה והמשכת הרעשת ירושלים - מחייבת אותנו לעיין מחדש בשאלה.

הסברתי שלא החלטות לייק-סאכסס אלא הכוח יכריע גורל הארץ, ואין אנו מחויבים בכל התנאים להשמע להחלטות, שמחקבלות תחת איום ערבים. קפלן שאל אם יש בטחון שלאחר 3 או 4 ימים נשחרר ירושלים. אמרתי שאין בטחון בעניינים כאלה, אבל יש שנס הגיוני, שבעוד כמה ימים נתגבר, לאחר המשלוח הלילה ומשלוח שני שעומד לבוא והאווירונים שיוחקנו בינתיים לפעולה.

- בעשר, יצאתי עם יגאל לחולדה.

50-20 נחרגים, 300 פצועים. מה חסר? נגמר גרוד אחד של צבי גרמן. היו לו בתחילה: גרוד א (יהודה ורבר) 620, ב - צבי הורוויץ (טירונים) 520, ג (אלכסנדרוני-גרמן) 450. המשוריינים 450. גרוד ג' יצא מכלל פעולה. סבל גם גרוד ב'.

./.

(20 הרובים). למען מלא המשימה דרוש גדוהטאומן שלם, ונשק תומך: עוד מרגמה "6, 4 כרגמות 120 מ"מ, 4 תותחים 65 מ"מ, 1-2 תותחים אנטי אוויריים; היו לו 8 פיאטים, 3 יצאו מכלל שימוש. צבי גרמן אמר לי שאנשיו לא יוכלו ללחום עוד עד מנוחה שלמה, כי הלכו לולדה אחרי מלחמות בלתי פוסקות במשך חמשה ימים.

לסקוב - מספרים - עשה נפלאות ובהרבה מקומות הציל המצב. חזרתי בשחים וחצי בלילה הביתה.

26.5.48

באו אטש שני מסרשמיטים. התפוצה של עזרה מאוויר לא הצליחו. שלשה המסרשמיטים הראשונים יהיו מוכנים למחר.

עד מחר בערב יוכנו 16 תותחים 65 מ"מ, מרגמות 120 מ"מ (יוכנו רק מחרתיים), שאר התותחים ב-30 לחודש. לתותחים אין כוונות. אפשר להשתמש בכוונות של הוויזות. אין תקווה למרגמות "6, כי הפגזים אינם טובים. שאלתי אם מבחינה צבאית רצויה הפוגת אש - במקרה שירושלים לא תיפול? דעה כולם (יגאל, שדה, רסנר, צבי, לרר) היא שהפוגה היא רצויה.

- החקפת גבעתי על מגדל הצליחה. חדרו, פוצצו ויצאו בלי אבדות.
- הצעתי שנשלים ונקים חסיבות נוספות.

./.